

آماده ازدواج هستید؟

رسیدن به یک سن مشخص، برای ازدواج و تشکیل زندگی کافی نیست. خیلی به اشتباه فکر می‌کنند همین که به دوره جوانی برسند، می‌توانند زندگی مشترک‌شان را تشکیل دهند...

رسیدن به یک سن مشخص، برای ازدواج و تشکیل زندگی کافی نیست. خیلی به اشتباه فکر می‌کنند همین که به دوره جوانی برسند، می‌توانند زندگی مشترک‌شان را تشکیل دهند در حالی که در فرآیند یک ازدواج موفق باید عوامل متعددی را در نظر گرفت. در حقیقت، مواردی در این زمینه وجود دارد که اگر آنها را نادیده بگیرید یا توجه زیادی به آنها نداشته باشید، ممکن است زندگی‌تان در آینده با مشکلات کوچک و بزرگی مواجه شود.

به گزارش [سلامت نیوز](#) به نقل از مجله چهاردیواری؛ خان‌آبادی درباره این مسائل می‌گوید: اولین نکته‌ای که باید مورد توجه قرار گیرد، موضوع آمادگی برای ازدواج است. به عبارت دیگر، فردی که می‌خواهد ازدواج کند باید از نظر سنی، شغلی، وضع اقتصادی، کسب استقلال در زندگی و بلوغ عاطفی و عقلانی آمادگی لازم را داشته باشد. در زمینه شغل و وضع اقتصادی می‌توان به داشتن شغل مناسب با درآمدی مشخص اشاره کرد که البته باید صادقانه با خانواده طرف مقابل هم در میان گذاشته شود. علاوه بر این، رسیدن به بلوغ عاطفی و عقلانی هم موضوع مهمی است که پیش از ازدواج باید آن را در نظر گرفت. به این معنی که فرد باید در مدیریت احساساتش به بلوغ رسیده باشد، بتواند خشم یا استرسش را کنترل کند و...

کسانی که قبل از ازدواج، رابطه دیگری داشته‌اند باید دست‌کم یک سال پس از تمام شدن آن رابطه صبر کنند و زمانی که به زندگی طبیعی گذشته‌شان برگشتند، به ازدواج بپردازند. این مشاور خانواده با بیان این مطلب، می‌گوید: متأسفانه برخی افراد بلافاصله پس از تمام شدن رابطه‌ای، تصمیم می‌گیرند ازدواج کنند، غافل از این‌که این کار بسیار اشتباه است؛ زیرا فرد از نظر عاطفی هنوز وضع مناسبی ندارد و ممکن است فقط برای تسکین دردهایش وارد رابطه دیگری شود؛ اما بعد از گذشت مدتی بالاخره می‌فهمد این بار هم اشتباه انتخاب کرده و آن چیزی که از زندگی می‌خواسته در این رابطه هم به دست نیآورده است.

وی ادامه می‌دهد: بلوغ عقلانی که بیشتر به معنای استقلال در تصمیم‌گیری‌ها، داشتن صبر و حوصله برای حل مسائل و حل اختلاف نظرها بدون درگیر کردن و دخالت دادن والدین است، موضوع مهم دیگری محسوب می‌شود که باید مورد توجه قرار گیرد. بر این اساس، زن و مردی که با یکدیگر ازدواج کرده و زندگی مشترکی را تشکیل داده‌اند، باید به تنهایی بتوانند اختلاف نظر را حل کنند و در صورتی که توانایی چنین کاری را ندارند نیز باید مسائل پیش آمده را با مشاور در میان بگذارند و نه با والدین‌شان. به عبارت دیگر، فرد باید برای حل مسائلی که در زندگی پیش می‌آید از قدرت و توان عقلانی خود و همسرش کمک بگیرد.

همان طور که گفته شد، موضوع سن و سال هم در آمادگی پیش از ازدواج مطرح می‌شود. خان‌آبادی با بیان این‌که سن مشخصی برای ازدواج تعیین نمی‌شود و نمی‌توان به طور دقیق سنی را تعیین کرد، توضیح می‌دهد: ازدواج سن خاصی ندارد، اما آن طور که تحقیقات نشان داده تا سنین حدود 18-19 سالگی بعضی از اختلالات شخصیتی که به عنوان یکی از عوامل طلاق نیز به حساب می‌آیند، مشخص نمی‌شود. در نتیجه روان‌شناسان و مشاوران هم نمی‌توانند این مشکلات را در آن سنین تشخیص دهند. بر همین اساس، شخصی که با فردی در سنین پایین‌تر از آنچه گفته شد، ازدواج می‌کند باید احتمال این مشکلات را هم در نظر بگیرد؛ زیرا ممکن است طرف مقابلش از این نظر دچار اختلالی باشد که تشخیص داده نشده است. علاوه بر این، سن و سال بر شکل‌گیری هویت فرد هم تاثیر می‌گذارد.